

ת"פ 24508/08 - מדינת ישראל נגד א. ו.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 15-08-24508 מדינת ישראל נ'ו
בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל

הנאשימה

נגד

א. ו

הנאשימים

הכרעת דין

כתב האישום

במועד הרלוונטי הנאשימת והמתلون היו נשואים והתגוררו יחד. ביום 14.5.15 בשעה 22:22 או בסמוך לכך, כאשר הנאשמת נתונה תחת השפעת אלכוהול, התגלו ויכוח בין בני הזוג. המתلون נכנס למטבח, הנאשמת חסמה את יציאתו מהמטבח, דחפה אותו והוא השיב בדחיפה חוזרת וזו גרמה לנפילתה אררצה. המתلون יצא מהמטבח, הנאשמת נטלה סכין מטבח ודקירה אותו בגבו. כתוצאה מהמעשה נגרם למתلون חתק באורך 5 ס"מ. בשל אלה יוכסה לנאשמת עבירה תקיפה הגורמת חבלה ממש של בן זוג.

גדר המחלוקת

בmeaning לכתב האישום, הודהה הנאשמת, כי נטלה סכין ושרטה את המתلون בגבו, אך לא דקרה אותו, זאת במסגרת חסמים אינטימיים. הנאשמת כפירה בכך שנגרמה למתلون "חבלה חרדרת" וכן ביקשה להuid את הפרמדיק מטעם מד"א.

במהלך חקירותו הנגדית של המתلون מסר ב"כ הנאשמת, כי הנאשמת "מודה שנטלה סכין ושרטה את בן זוגה בגב זה בהסכמה".

משמעות לא הייתה מחלוקת בין הצדדים, כי הנאשמת נטלה סכין ופגעה באמצעותה במתلون, וכי כתוצאה לכך נגרם לחתק. המחלוקת הייתה לגבי יסוד ההסכם של המתلون למעשה נוכח טענת הנאשמת שהדבר נעשה בהסכמה במסגרת אקט מיני.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקין דין - verdicts.co.il

ראיות המאשימה

מטעם המאשימה העידו ס א המתلون בתייך, א' א אמו של המתلون, איתי טילינגר הפרמדיק, השוטר בורגר יוסף וכון הוגש ממסמכים שערכו העדים.

ס א', המתلون סיפר בעדותו בבית המשפט, כי המתلون דחפה אותו והוא דחף אותה חזקה והוא נפלה על ישבנה ולאחר מכן עת היה עם גבו אליה חש כאב בגבו, הסתווב וראה את הנאשמת עם סכין ביד. הוא ראה שהיא מדמם והלך לבית אמו ומשם הזמן אמרבולנס. הוא והנאשمت לא רבו באותו היום.

א' א', סיפרה בעדוותה בבית המשפט, כי המתلون נכנס לביתה לבלה לביתה וסיפר לה שהנאשمت דקרה אותו והזמן אמרבולנס. היא לא יודעת על מריבה בין בני הזוג, אותם כינה "זוג יונים", ולאחר מכן שהם גרים בצדדים אליה הייתה שומעת לו רבו בינהם.

ת/1, דז"פ של בורגר יוסף, אשר הגיע לדירה כאשר מד"א כבר נכחו במקום. המתلون מסר לו, כי בהיותו במטבח חש דקירה בגבו, הסתווב וראה את אישתו אוחזת בסכין. מהנאשمت נדף ריח של אלכוהול ועל השולחן היו כוס בירה ו-2 פחיות בירה. לא הבחן בدم בדירה. הסcin נטאפה.

בעדותו בבית המשפט הוסיף שהוא הגיע לزيارة בוגלו דיווח על ניסיון דקירה. הוא ניגש למאתון וראה שהוא פצוע. בחקירה הנגדית אישר את האמור בת/1, לגבי הבירות על השולחן והעדר כתמי דם בדירה. קיבל דיווח מבית החולים, כי המתلون עזב מבלי לקבל טיפול רפואי. הוא ניסה ליצור קשר טלפוני עם המתلون ללא הצלחה.

ת/2, דז"ח מעצר של הנאשמת על ידי בורגר יוסף.

ת/3, דז"ח הפרמדיק איתי טילינגר, בו צוין, כי המתلون הסתווב בבית בהכרה מלאה, הממצא היה "**חתך באורך של כ-5 ס"מ בגבו, דימום קל מהחתק. מצין רק כאב מקומי אינו מעוניין בטיפול בכאב**" והוא פונה לבית החולים להמשך טיפול. לגבי מקום וטיב הפציעה נרשם "**גב: פצע, חבלה חריפה, חתך**".

בעדותו בבית המשפט אישר מר טילינגר את האמור בדז"ח ת/3 מיום 14.5.15. בחקירה הנגדית, אישר, כי הבחן בחתק באורך של 5 ס"מ בגבו של המתلون. הוא לא צילם את הפציעה. המתلون אמר לו שאינו מעוניין הטיפול בכואב. לדבריו המתلون "יצא איתנו ברגל לאמרבולנס, אם ככה כנראה שריצה לבוא לבית החולים אף אחד לא הכריח אותו", הטיפול הרפואי שהעניק לו "פְּדַ גָּזָה עַל הַפְּצָעָה, שְׁהַנְּחָנוּ עַל הַפְּצָעָה" (עמ' 12 שורות 5-1).

ת/4, הסcin המגואלת בדם.

ת/5, צילום גבו של המתلون ממנו ניתן לראות בבירור כתם דם מעוד לחבישה. אין תיעוד נוסף של החבלה.

ת/6, הודהת הנאשמת במשטרת מיום 15.5.16, בה הודהה בחבלה אר הסבירה, שמדובר במשחק מקדים כחלק מהאקט המיני בינה ובין המתلون.

ראיות ההגנה

מטעם ההגנה העידה הנאשמת וכן הוגש **נ/1**, מכתב מיום 30.9.15 שלוח המתلون למשטרה.

עמוד 2

הנאשמה, בעדותה בבית המשפט מסרה, כי אחזה בסכין במסגרת משחק מקדים ופצעה את המתלוון כחלק מהאקט המיני בינהם.

מן/1, מכתבו של המתלוון עליה, שזה ביקש להפסיק את כל ההליכים כנגד הנאשמה. סיפר שהוא אדם מתנדב ותורם לשביבה ולא אדם אלים, וכי הוא "לא רואה עילה להאשמות נגד א', כל מה שקרה בסך הכל מוגדר כיחסים אינטימיים בין בני זוג, ללא כוונת זדון". אנו ממשיכים בחיינו בהרמונייה כאשר כלום לא קרה" וביקש שלא להתערב בהמשך חייהם התקינים.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 380 לחוק שכותרתו תקיפה הגורמת חבלה ממש קבוע כר:

"**התוקף** חברו וגורם לו בכר חבלה של ממש, דין - מסר שלוש שנים".

סעיף 382(ג) לחוק קבוע, כי "**העובר עבירה לפי סעיף 380 כלפי בן זוגו, כמשמעותו בסעיף קטן (ב), דין - כפל העונש הקבוע לעבירה**".

סעיף 378 לחוק מגדר מהי תקיפה:

"המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, ללא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותו במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות".

ההסכמה בעבירות התקיפה יכולה לבוא לידי ביטוי במספר דרכים; הסכמה במתן רשות באופן ברור, גלו וחד משמעו; הסכמה מכללא ממנהג מקובל בחברה או הסכמה מכללא המתחייבת מהתנהגו של נותן ההסכמה (יעקב קדמי, על הדין בפליליים, חלק שלישי, עמ' 1514 (2006)).

אשר ליסוד הנפשי בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, עסקין בעבירה של מחשבה פלילתית תוצאותית ודין במודעות כלפי שלושת רכיבי הייסוד העובדתי לצורך הרשעה "**התוקף [המעשה] את חברו [נסיבה]** וגורם לו בכר חבלה של ממש" [**תוצאה**], ופיזיות כלפי אפשרות התראחות התוצאה (יעקב קדמי, שם בעמ' 1522-1523).

במקרה שבפניי מעשה התקיפה אינו בחלוקת ונוטר להכריע האם התקאים יסוד ההסכמה?

עדויות העדים בית המשפט

עדותו של ס א

ניסי לנאשמת, הגדר את יחסיהם בתקופת האירוע כתובים.

לגביו האירוע עצמו סיפר, כי היה זה יום הולדתה של הנאשמת "והיה מזיקה", העברנו את הזמן, הכל היה בסדר, שתינו

בירה, די הרבה אני מודה" (עמ' 13, שורות 1-3).

במהרש"ר הערב "...אחרי 22:00 לקראת 23:00 אני זכר את עצמי במטבח, איני זכר אם ביקש או לא ביקשה משחו, סירבתי, לא זכר פרטים זה היה מזמן, ובאיזה שלב היה שלחה ידים, הפכה להיות אלימה. איני ביקשתי להפסיק, וביקשתי להפסיק עם השתייה, אבל לא אף אחד לא שמע אותו, ובאיזה שלב היה חסמה לי את הדרך לצאת, עד כמה שאני זכר, תפsti אותה באחת הידיים ומשכתי אותה, היא איבדה שווי משקל ונפלה על הישבן. אני יצאתי מהמטבח, הלכתי לכיוון פתח הבית והרגשתי כמו מכח, לא ידעת בהתחלה מה זה, שהסתובבתי ראייתי אותה עם הסcin ביד שמאל, עם מבט מפחיד בעיניהם שלא אשכח בחיים שלי. יצאתי והלכתי לכיוון הבית של אמא שלי, לא ידעת מה חומרת הפציעה, ומשם התקשרתי למ"א והגענו גם השוטרים איתם".

עוד סיפר שהוא ביקש מהנאשפת להפסיק לשותות "כי **שהיא שותה ומגיצה בשתייה, היא הופכת אלימה ומדברת בצורה בוטה, מקללת, לפעמים שוברת דברים מעצבים**" (עמ' 13 שורות 11-4).

הזכיר היה "גבג, או איפה שהוא חלק התחתון מצד שמאל" (עמ' 13 שורות 23). כתוצאה לכך "ניגר דם, היו כאבים חזקים, לא ידעת מה מצב הפגיעה, כי איני רואה את הגב" (עמ' 13 שורה 25).

הוא היה במטבח והנאשפת הגיעו אחר קר ועמדה בפתח, הם עמדו אחד מול השני, היא דחפה אותו והוא התגונן:

"ש. אתה מספר שהוא דחפה אותך?

ת. כן זה מה שאמרתי.

ש. **היא נגעה בר בידיהם?**

ת. כן כמו מכות ואני התגוננתי.

ש. **לא סיפרת שהיא ויכוח לפני כן בניכם?**

ת. **לא היה ויכוח**" (עמ' 22 שורות 29-31, עמ' 23 שורות 2-1).

ובמהרש:

"אני רציתי לצאת. היה חסמה לי את הדרך, لكن משכתי אותה ביד" (עמ' 23 שורות 9-5). המתلون הדגים כיצד עשה זאת (עמ' 23 שורות 12-13). אישר שמשך אותה פנימה והוא נפלה על הישבן "זה לא משיכה אליו, אלא משכתי אותה כדי לצאת. מה שאני אומר זה **שמשכתי אותה, אני סובבת אותה בתנועה סיבובית, קר שהוא נפלה על הישבן**" (עמ' 23, שורות 19-20, עמ' 24 שורות 17-19 ועמ' 24 שורות 31-29).

הסcin הוצגה לעד והוא אישר שהוא שמי שאיתה דקרה אותו המתлонנות ועליה כתמי דמו.

על תחשוטיו לאחר האירוע סיפר, "היהתי די מבולבל, לא תיארתי לעצמי לא ציפיתי לדבר כזה. זה היה הפתעה".

והייתי מבולבל לא שਬתי שיכול לקרות דבר זהה. ולא, זה קשה קצת במערכת יחסים שקרה דבר זהה לא כל לעכל את זה. רקח לי זמן. היחסים התדרדרו מזוז. עד שהגעה לשלב שבו נפרדנו, אנו לא חיכים יחד 10 חודשים" (עמ' 14 שורות 11-13).

לגביו עזיבתו את בית החולים לפני טיפול רפואי הסביר "... הבנתי שאין הולך לשחות שם זמן, לכן לך חתמי את הרגליים והלכתי משם" (עמ' 14 שורות 16-15).

הכחיש, כי היומקרים כאלה בעבר. הכחיש גרסת הנאשמה, כי הוא נוקט באלימות.

נתבקש להסביר על היחסים האינטימיים ומסר, כי "באופן כללי, מערכת היחסים האינטימיים הייתה מיוחדת פרועה, פתוחה", וכי עת חיו בחו"ל, לבקשת הנאשמת שרצתה גיון בח"י המין, הדבר כלל אלימות והשתתפות של צד שלישי, אך המתلون עצמו לא לקח בכך חלק (עמ' 14 שורות 25-29, עמ' 15 שורות 1-4 ועמ' 26 שורה 12). בשנת 2011 הם חזרו לארץ ולכנן חילופי (עמ' 15 שורות 9-6 ועמ' 26 שורות 27-26).

שלל גרסת הנאשמת לפיה עשתה את המעשה כדי לעורר אותו מינית "זה מצוץ מהאצבע. לא ארכיב על זה את הדיבור. זה מה שיש לי להגיד. לפי מה שהקרהת לי, הסיפור הזה מצוץ מהאצבע, זה לא היה ולא נברא" (עמ' 16 שורות 4-5 ושורות 19-18). הכחיש, כי הוא סובל מבעיה של עוררות מינית "אני אומר פשוט, אין שום בעיה, לא הייתה לי שום בעיה, זה לא הדרך לעורר אותי, אוקיי" (עמ' 16 שורות 26) ובהמשך "אני חוזר ואומר, כל מה שקרה, לא קרה על רקע קיום יחסיו מין. אני לא אובייקט המני שעלי אתה מדבר" (עמ' 26 שורות 21-20). שב והכחיש שהשימוש בסכין קשור ליחסיו מין (עמ' 16 שורות 28) וטען ש"זו הייתה פעם ראשונה ואחרונה" (עמ' 17 שורות 6), וכי "אף פעם לא השתמשנו בסכין" (עמ' 17 שורות 8).

על טענת הנאשמת, כי הוא נתן לה לשחק עם הסכין ולגעת בו בחזה השיב "את הסכין היאלקח מהסתנד של הסכין, הוא היה עם כל הסכינים בקופסה פלסטיק, פנטזה שהיא משחתקת, היא הוציא אותה מתוך כדי לדקור אותה" (עמ' 17 שורות 2-1).

כשנשאל מדוע טענת הנאשמת תאמר שהסכין היא חלק מהאביירים השיב "למה? בן אדם לפני חבל תליה יכול הכל בשבייל להציל את עצמו" (עמ' 17 שורות 4).

שלל טענת הנאשמת, כי היא רצתה לקיים יחסיו מין "(מח"ר) אף אחד מאיינו באותו ערב לא היה מסוגל לקיים יחסים, כי הינו שתוים לגמרי שניינו. בקושי היא עמדה על הרגליים" (עמ' 16 שורות 31-30). הוא אישר, כי הם שתו בירה גרמנית מחזקה, 7.9 אחוז אלכוהול.

אישר את דברי הנאשמת שהם משתמשים באביירים, שהוא כובל אותה לבקשתה אך "אותי לא כובלים ולא מכימים, וזה הכל, ובזה זה נגמר" (עמ' 16 שורות 22-21).

הכחיש דברי הנאשמה שהוא התלונן עליה, כי הוא מתייחס למספר את האמת "אני לא מתייחס מכלום, אני יכול לתת פרטימ, לא מתייחס מAffected אחד" (עמ' 17 שורות 14).

בתום חקירותו בראשית הוסיף "...פשוט תמהה לי כל העניין הזה. אני לא ציפיתי לבילוי של הסיפורים האלה. (צוחק). לא תיארתי לעצמי שאני לעמוד כאן, להמציא-Calala דברים וגיבוב של שיטויות, לא שמעתי מעולם. **אני אتلונן במשטרה כי שיחקנו ובגלאן משחקי מין? זה הדבר.** לא מכבים כביסה מלוכלת בפומבי" (עמ' 17 שורות 20-18).

בחקירותו הנגדית, אישר, כי יתכן שלא סיפר לאמו מה בדיק קרה. אישר דבריו אמו, כי בני הזוג לא רבו באותו ערב נוכן. כי לא רבענו, מי אמר שרבענו? וכן את דבריה, כי עד לאותו אירע הם היו "כמו זוג יונים". הסביר שגם עבورو האירע זהה היה מוזר.

הוותח בו שהאם סיפרה שהוא במטבח, מקום צר, "יכול להיות שרצתה לעשות משהו, אז בלי כוונה זה קרה לו" והשיב מה נוכן? אני לא יכול לאשר או לא לאשר דברים של מישחו אחר" (עמ' 18 שורה 24).

סיפור שהוא הזמן אמבולנס ולא אמו, כי "היא לא הייתה מסוגלת לחייג" (עמ' 18 שורה 26). הוא לא הזמין משטרה.

חזר והכחיש, כי המעשים של הנאשמת היו קשורים ליחס מין, "... אני יודע בדיק מה זה להתחילה", "אני אומר שאני לא יודע למה התכוונה אך יודע דבר אחד, משתמשים בידיהם לדחוף זה לא נקרא יחס מין, זה כן אני יודע".

"ש. אשתק אומרת כי רצתה לגורות אותה מינית?

ת. מה רצתה? לא הבנתי

ש. זה הקטע שלכם?

ת. לא היה. אף פעם לא היה, אמרתי קודם ואני אומר שוב פעם, **באלימות אותו לא מנרים** (עמ' 20 שורות 4-24).

אישר את דבריו במשטרה, כי כלל לא התכוון להגיש תלונה, וכי ביקש לשחרר את הנאשמת ואינו יודע מה היו כוונוניה באירוע:

"ת...אני לא התלוננתי עליה, התקשרתי למד"א לא למשטרה, לא התכוונתי להtelonan עליה.

ש. יש עוד דבר אחד, שאני צריך הסבר עליו, השוטרת גב' ורד צברי, שככבה את העדות שלך, שאלת בהזדעה, אז זה לא היה כתוצאה ממשחק מקדים או מני? ואמרת "לא, אולי היא חשבה ככה, והתכוונה לזה, אני לא הבנתי את זה בנסיבות זאת" אלו הדברים שלך?

ת. אני מאשר שאמרתי את הדברים האלה" (עמ' 20 שורה 27 עד עמ' 21 שורה 5).

אישר, כי לאחר תקופת הרחקה של 30 ימים הם חזרו להתגורר יחד עוד מספר חודשים עד לפירידתם. עוד אישר, כי כתוב את נ/1, הבקשה לסגירת התביעה כנגד הנאשמת ואישר את תוכנו:

"ש. לא רואה עילה להאשמות נגד א', כל מה שקרה, בסה"כ מוגדר יחסים אינטימיים בין בני הזוג זה נכון? ת. הכוונה להשאיר בתוך המשפחה בבית, לא להוציא החוצה, זו הכוונה. ש. ללא כוונתazon, כך אתה כותב, אתה עומד אחורי הדברים שתכתבת? ת. כן. בזודאי אני עומד אחורי הדברים שתכתבת" (עמ' 21 שורה 27 עד עמ' 22 שורה 5).

ובהמשך:

"ש. אתה אומר התערבותכם מפרעה לחינו התקינים.... لكن אבקש לסגור את התביעה נגד אשתי, לדעתך אין עניין לציבור, ואתה חותם על כך. זה מה ששייקף את מה שאתה חושב? ת. רציתי לעוזר" (עמ' 22 שורות 11-8).

עוד סיפור, כי "סה"כ רציתי לעוזר, כל המשפחה נרתמו לעוזר לשחרר אותה מעצר" (עמ' 28 שורות 14-15).

אישר דברי הנאשמת כי יש להם קופסת עצושים הכלולת אביזרים שונים אך הצביעו שייחסו המין כוללים אלימות "יש קופסה של עצושים, אך זה לא אומר שהזוה שם אותו מקום של המשפחה" (עמ' 26 שורה 31). המשחקים המקדימים לא כללו אלימות וכי היו נשיכות אך לא דקירות "נשיכה זה לא דקירה" (עמ' 27 שורה 5). שלל שהיכה את המתלוננת או הוכה על ידה וכן קיללות במסגרת יחסיו המין.

הוטה בו שככל מבקשתה של הנאשמת היהקיימים ייחסו מין ביום הולדתה והшиб שאינו יודע מה חשבה הנאשמת בעית המעשה "זה היא אומרת, זה המחשבה שלה, אתה רוצה שאני אגיב על המחשבה שלה? לא יודע מה לענות לך" (עמ' 27 שורות 29-30).

شب והודה שמערכת היחסים שלהם הייתה פרועה "כן בסדר, אני לא סותר, אך פה נוצרה תמנונת מצב שמו אוטי במקום של הסaddr מזוכיסט, וזה לא מתאים לי, לא היה ולא נברא.

זה לא מדויק, כמו שהסבירתי היחסים היה הכל בסדר, הסכמתי והכל בסדר, אך מה, מה שמספריע לי שציירו תמנונה שאני סaddr מזוכיסט לא היה ולא נברא, לא הייתי אובייקט להשפלה, לא הסכמתי לזה מעולם. על אחת כמה וכמה שלא עם סכין זה בטוח. והארוע מה שהתרחש לא היה לו קשר ولو הקל ביותר, לקיום יחסיו מין וזה הכל" (עמ' 27 שורה 31 עד עמ' 28 שורה 9).

בחקירה חוזרת הוסיף שלא התלוון על הנאשمة "לא התקונתי, לא היה צריך בכך, מה שקרה קרה, אך באותו רגע נתן לא ראייתי צריך להتلונן במשטרה, היינו פוטרים בנינו, כך זה קרה, התקשתי למד"א והם זימנו את המשטרה".

עדותה של א' א' - אמו של המתלוון

היא ובני הזוג גרים באותו בית בכניסה נפרדת. ביום האירוע, אחרי השעה 22:00 בערך המתלוון "נכנס בבהלה, חולצה הייתה מוכתמת עם דם, וצעק לי אמא היא דקרה אותה" (עמ' 29 שורה 10). המתלוון בעצמו התקשר למ"א, כי היה המונע דם. הגיעו למקום מ"א וגם המשטרה. לדבריה, אינה יודעת איך זה קרה, וכי לא דברה עם הנאשمة על כך אחרי האירוע (עמ' 29 שורות 14-13).

חולצת המתלוון הייתה מוכתמת בדם "הרמתי את החולצה, ראייתי חתן,לקחתי מגבת מהמטבח, ושמתי לו על הפשע, זה הכל, זה מה שעשית. הוא היה נסוע מאד, הם גם שטו בירה, זה היה לילה הכנה ליום הולדת, חגנו קצת לפני זה. וזה הכל" (עמ' 29 שורות 18-20).

בחקירהה הנגדית אישרה שהמתלוון לא סיפר לה מה קרה, היא יודעת שזה קרה במטבח (עמ' 29 שורות 23-25).

אישרה את דבריה במשטרת, כי בני הזוג לא רבו בהםן לאחר שהיא שומעת, כי הם צמודים אליה וניתן לשמעו הכל "אם אתה הולך אני שומעת, אם שותפים כלים אני שומעת, כי זה מתחתי" (עמ' 29 שורות 28-31) וכן את דבריה, כי "הם כמו זוג יונים... הם עשו הכל יחד, כך זה היה, אני לא מספרת משהו שמישה סיפר לי, הם היו גרים צמוד אליו. הם היו באים אליו לאכול גם בשישי שבת. אין דבר כזה, אני היתי נכנסת אליהם, הכל שקט ונורמלי" וכן כל העניין היה לה מוזר מאד (עמ' 30 שורות 5-10).

עדותה של הנאשمة

היתה נתונה במעטץ 5 ימים, ובהרחקה מהבית חדש במהלךם שהתה אצל דודים של המתלוון, כי אין לה משפחה בארץ. לאחר מכן הם חזרו לחוות יחד ונפרדו לפני שנה.

אישרה את האמור בהודעתה במשטרת, **ת/6, "אני מוכנה לחתום על כל מילה שכתבתי ואמרתי גם לפני שנתיים שכל מה שאמרתי היהאמת"** (עמ' 35 שורה 6).

יחסיהם בעת האירוע היו טובים, וככלל מערכת היחסים שלהם הייתה פרועה ולא היו בעיות והכל הלך יפה.

הכחישה, כי במועד האירוע בני הזוג שתו הרבה "**לא שתינו הרבה, שתינו קצת, 2,3 פעימות כמה אני מסוגלת לשותות**".

לגביה מעשייה באירוע סיפרה שלא עשתה כן מהטעים עליהם סיפר המתלוון אלא במטרה לקיים אותו יחסית:

"ש. הוא אמר שלשלת אליו ידים?

ת. **שלוחתי מסיבות אחרות,**

ש. מאייה סיבות?

ת. **שתהיה מתנה מסווג אחר, כי זאת הבעיה שיש אצלנו. ניסיתי לבקש סקס.**

ש. ואיזה בעיה הייתה בניםם באופן כלל?

ת. **לא היה מelib כמו גבר ליחסים נורמלאים עם אישה.**

ש. למה היה מגיב?

ת. **אם היה מכאי או חונק אותו שmagiu ליזקפה או מכות מסווג אחר, ואח"כ החמיר עם הדברים האחרים** (עמ' 35 שורות 14-23).

ובהמשך:

"... והתחלתי להדליק אותו, רגיל, זה לא מצליח אף פעם והתחלתי לקלל זהה, כמו שזה, והתחלתי לעשות דחיפות, בום, ואיך שהוא לא היה איתי כמו שנקרה, ואז שיחקתי עם הסדין כפי שהיא פעם, בחזה לחיצות קצת, והוא הסתובב בחזרה, שפצעתי אותו הוא הסתובב וברת. זה היה בנסיבות מלאה" (עמ' 37 שורות 14-19).

בחקירה הנגדית תיארה סיטואציה בה לא הרpta מהמתלון כדי שיוננה לחיזורים לקיום יחסין מין:

"ש. חסמת את המטלון ולא נתת לו לצאת?

ת. נכון מהמבחן.

ש. אמרת שאתה דחפת אותו, ואח"כ הוא דחף אותך?

ת. כן.

...

ש. אחרי שאתה לא נתת לו לצאת דחפים אחד את השני?

ת. כן . ואני מדברים על טווח זמן של 40 דקות, משחקים הוא יצא ופה, דוחפים מקללים, לא עובר ואז ריקודים מוסיקה, ואז סדין...

ש. מתי הגיע הטעינה שמצאת את עצמן שהוא עם הגב ואת דוקרת אותו?

ת. **הוא היה כמעט ביציאה, בתחילת שיחקתי עם החזה ואז הסתובב, הוא היה עם סיגריה אלקטונית צואת, זאת אומרת לא מוציא אותה והוא הסתובב ואני נודנית אני ממשיכה. אני מבקשת.**

עמוד 9

ש. נודניקית כי הוא לא היה איתך?

ת. כן. כדי להגיע לעוד שלב ועוד שלב.

ש. אך הוא מסתובב?

ת. כן. הוא מסתובב ואני ממשיכה.

ש. הוא מסתובב והולך?

ת. לא. הוא מסתובב עם הסירה והוא מסתובב. אנחנו משחקים.

...

ש. את אמרת שהוא לא היה איתך בחקירה הראשית בגלל זה הייתה נודניקית?

ת. נכון, הייתי נודניקית כי אני עשו משה לא נכון אם זה לא עובד, וזה הצד הקיצוני, סכינים זה דברים אכזריים.

ש. אמרת "חשבתי שיש לי זכות" וכך דרשתי את הסקס ממנה?

ת. נכון.

ש. יש לך זכות רצית לדרוש הייתה נודניקית הוא לא איתך הוא מסתובב ואת ממשיכה?

ת. כל זה יחד (עמ' 40 עד עמ' 42 שורה 1).

ובהמשך:

"ש. את בעצם אמרת בחקירה במשטרת, מפנה לעמ' 2 שורה 34, "שאלוי הפעם זה היה קצת חזק יותר, (מצטטת) ?

ת. יכול להיות קצת.

ש. ואמרת: "ניסיתי כמו בעבר כמו תמיד?"

ת. כן.

ש. והפעם חזק יותר?

ת. לא מבחינת הדקירה, בעבר לא רצ לאמא, לא רצ להתלוון הכל היה טוב ויפה.

ש. אז למה את מתכוונת?

ת. אני מתכוונת קצת.

ש. אמרת שאולי הפעם זה היה קצת חזק יותר למה התכוונת?

ת. יכול להיות זהה לא עבד הפעם אם הוא רץ לאמא.

ש. אמר שהיית עקשנית יותר, עמ' 3 שורה 45?

ת. התעקשתי כן, והתעקשתי עוד לנסות ועוד לנסות.

ש. למה הייתה צריכה להיות עקשנית יותר באותו אירען?

ת. קודם כל, לא היה סתום אירען, אלא יום הולדת פעם בשנה, כמעט כמו סקס בבית, התעקשת. כדי שהיום הולדת, קיבל מה את המתנה. אז קצת עובדים ומקבלים.

ש. במהלך המשחק האירען, שרצית סקס אמרת שהיית עקשנית יותר, למה באותו אירען הייתה עקשנית יותר?

ת. כן כי זה היה היום הולדת שלי, ורציתי והייתי עקשנית. עלוקה.

ש. יכול להיות שהיית עקשנית יותר כי המתلونן לא היה מעוניין ויאיתך?

ת. הוא כן היה איתי, שאנו מתחילה קללות ודחיפות זה סוג של השתפות" (עמ' 44, שורות 3-23).

לגביו תגובתו של המתلونן לאחר ההחלטה אישרה שלא אמר מילה וברוח מן הבית:

"ש. אם זה משחק, למה שלא יאמר מילה ויברך מהבית?

ת. אין לי מושג..."

...

ת. הפעם הוא ברת.

ש. פעם ראשונה?

ת. וכנראה פעם אחרונה גם" (עמ' 47 שורות 3-11).

על גרסת המתلونן, כי לא חשב שזה משחק, שהוא לא אוהב אלימות ולא רצה להשתתף בזיה השיבה הנאשמת "זה שקר, שקר ועוד פעם שקר. הוא לימד אותנו הכל שיחקנו יחד, כנראה האירען נתן רמז להפסיק עם זה" (עמ' 47 שורות 19-22).

כשהותח בה שהמתلونן לא רצה להتلון כלל וביקש לבטל את ההליכים נגנדה, כי אכפת לו ממנה ולא היה טוען שהוא מציאה הכל אלמלא כך הדברים השיבה "הוא מורגץ, עצבני עזבתי אותו, וגם טבעי אליו. הוא צריך לשלם את החשבונות שלו וזה החובות שלו. זה לקחתי הלואה למזונות בשבייל שיטן ליד שלו. לא אכפת לו שאני יצא מכלכלי והוא נקי" (עמ' 48 שורות 1-5).

הנאשمت פירטה על אופי יחסיו המין שלהם בחו"ל ובארץ (עמ' 36 שורות 3-8) ואישרה שהייתה ברשותם קופסה עם כל מני אביזרים "וכל זה היה בחו"ל. כי לא רצח שההורם שלו פה ידעו. אך הקופסה הגעה לארץ" (עמ' 36 שורות 10-13).

חרף זאת טענה בהמשך "גם מקודם שיחסנו, הוא לקח סכין يوم אחד, וברגע שהוא מגיע לשיא הוא היה מתחליל לחתוּך לֵי מאחורה בגב. ואח"כ זה נגמר" (עמ' 37 שורות 8-7).

ובהמשך שוב טענה שבארץ לא נהגו במשחקים מסווג זה אך ריככה "... והמשחק הזה יש בו שניים במשך שנים, ולגבי הארץ, לא עשינו את זה, כיון שלא יכולנו לחיות כמו גבר אוישה נורמליים, הוא היה אומר שאם אני רוצחה מישחו שאביה לבית ולבנות את זה לידיו אין לו בעיה עם זה. ואם עזבתי אותו עם כל החבילה. זה התשובה שיש לי.

"ש. אמרת עכשו בארץ לא היינו עושים את זה?

ת. נכון. לא עם אחרים, רק עם עצמנו אחד עם השני" (עמ' 48 שורות 10-6).

cashout בה שהיא שותה באופן מופרז וכן הופכת לאלים השיבה בגרסתה שהועלתה לראשונה בשלב זה ולפיה המתلون הוא זה שمبיא אותה למצב של שכנות "מקלחת" כן. אבל זה לא סתום שבירות, זה מה שהיא עושה לו, בואי ביצ' תראי עצמן מבפנים, הוא היה מביא אותה למצב זה בכוונה, הוא ידע כמה כosisת שתים שלוש הנורמה, והיה מוציא את זה ממשי, זה לא שבירה בעצבים אלא כדי לגורות אותו" (עמ' 37 שורות 1-5).

לטענתה המתلون שיקר כשאמר שלאלקח חלק בסאדו מעוזו "שקר. הוא משקר, הוא לימד אותי הכל" (עמ' 37 שורה 25, עמ' 36 שורות 25-26 ועמ' 38 שורות 4-3).

על גרסת המתلون, כי אין לו בעיה בקיום יחסיו מין השיבה "תמיד הייתה לו בעיה, זה שקר" (עמ' 38 שורה 6). לדבריה הם אף פנו לאורולוג בשנת 2012 לאחר שובם מחו"ל והוצע למתلون טיפול רפואי אך הוא סירב.

באוטו ערבות היא רצתה לקיים יחסיו מין עם המתلون. היא הכחישה טענת המתلون, כי שניהם כלל לא היו מסוגלים לקיים יחסים מאחר שהיו שניים ובקשי עמדו על الرجالם "...היהתי במצב כדי לקבל מתנה" (עמ' 38 שורה 16-11).

הנאשמת נקטה בגישה מתחמקת לגבי צריכת האלכוהול ביום האירוע וטענה, כי לא הייתה שיכורה בעת האירוע (עמ' 42, שורות 2-1).

הוותה בה, כי גם השוטר בורגר וגם המתلون ואמו סיפרו על ריח חזק של אלכוהול שננדף ממנה והשיבה "מי יכול לקבוע את רמת האלכוהול של אישה שיש לה יום הולדת, ורוצה לקיים יחסיו מין. להמשיך לבשל לשני משפחות באותו יום? מי יקבע מה היא הנורמה, הריח יהיה גם מכוסית בירה" (עמ' 42, שורות 16-15).

היא הוציאה את הסcin מהקופסה בה היו יתר הסcinים "לא לדקור. לשחק איתו" (עמ' 39 שורה 6). אין זו הפעם הראשונה בה משחקים בסcin אך "פעם ראשונה עם הסcin הזה" (עמ' 39 שורות 8-6). הדחיפות ביניהם היו חלק מהמשחק המקדים "לא נפלתי על התחת, דחפנו כדי משחק וכך זה מתחיל" (עמ' 39 שורה 18 ועמ' 49 שורות 7-8).

אישור הערכת amo של המתalon לפיה יכול להיות שהמתalon רצתה "לעשות משהו, אז בלי כוונה קרה" והשiba "כן,Cashikhti" (עמ' 39 שורות 9-13).

המתalon מתביש בספר שזה מה שmagra אוטו "זה כן הקטע שלנו. הוא פשוט מתביש מזה. הוא מתביש בספר את זה, תמיד התביש שההורים שלו ידעו עליו את הנטיות המוזרות, שאף אחד לא ידע את הנטיות המוזרות, ופתאום הכל צף. אני יודעת שלא רצאה שיידעו על זה, במיוחד שהוא לא במיוחד גבר סטריט אלא B" (עמ' 39 שורות 17-22).

היה בחור שלקח חלק ביחסו המין של הני הזוג בתפקיד עבד/שפחה, אך צינה שזה היה בחו"ל (עמ' 39 שורות 18-21) וטענה כי המתalon לקח חלק "הוא היה אובייקט ההשיפה הראשון שלי הוא ביקש שאעשה את הדברים האלה" (עמ' 40 שורות 3-5). על הסתייגות מתalon מהאוף בו מנסים לציר אותו השiba "הוא היה מזוכיסט, מה שנקרה מלידה, פשוט מסתירים את זה. עד שמתחלים לחיות עם מישחו" (עמ' 40 שורה 11).

הכחישה דבריו השוטר בורגר, כי לא שיתפה פעולה עת הגיעו לביתה. לדבריה, היא הייתה בחצר הבית בשיחת טלפון עם אנשים שהתקשרו לברך אותה ליום הולדתה והופיעה מהגעת השוטרים והוא ביקשה שיאפשרו לה לסיים את השיחה, אך הם הורו לה לנתק את השיחה (עמ' 42, שורות 18-24).

נשלה מודיע גם לאחר שהסביר לה שם לא תשוף פעולה היא תיעזר לא שיתפה פעולה והשiba:
"ת. לא נתנו לי לומר מילה כי בעלי ירד בנסיבות מלמעלה, וממש לאחר דקה או שניים הופיע וולף אבא שלו.
ש. מה זה ירד בנסיבות?

ת. הוא צרע כל מני דברים, ולי לא נתנו לומר דברים. למה סירבת? אני ביקשתי משוטרים להיכנס למקלחת כי לפני שהתפתח הרגשתי שאני צריכה לקבל מחזור, והבנתי כי לוקחים אותי ורציתם להתכוון, וביקשתי כבוד רציתי שוטרת שתהייה לידי במקלחת.

ש. אמרת כאן דברים, והשוטרים כתבו "הנ"ל סירבה לדבר ולבוא איתם" אמרו שלא אמרת מילה ועתה אמרת המונם דברים השוטרים משקרים?

ת. איתנו סירבתי לדבר, הוא דיבר לא יפה. זה לא רלבנטי. זה בדיק כmo שלא קיבלתי עזרה ראשונה בכלל" (עמ' 43, שורות 1-10).

הסcin שהוצגה בבית המשפט היא הסcin אותה פצעה את המתalon והחבלה שנגרמה למתalon היא זו שצלומה הוגש בבית המשפט (עמ' 43 שורות 11-16).

על הטיפול הרפואי במתalon סירה "הבדיקה לו פלסטר, ולקחו אותו לב"ח והוא ברוח ובא אליו למשטרה. הוא ברוח מב"ח. המדבקה נעשתה לפני בי"ח" (עמ' 43 שורות 18-19). לטענתה פינו אותו לבית החולים בגין רצונו "הוא הלך איתם התישב, הוא לא רצה להיכנס לאמבולנס, הם הכריחו אותו כיוון שהיתה שיחת טלפון, ושילמו 900 ל. בגין שהוא ברוח, ואין טופס שחרור מב"ח לאחר חצי שעה ברוח" (עמ' 43 שורות 21-22).

כשהותח בה שהפרמידיק העיד שהמתalon התלווה אליהם לאמבולנס מרצונו ולא הוכרח על ידי אישת השiba "לא בבדיקה. פרמידיק חייב לפנות אותו לב"ח" (עמ' 43 שורה 25). בהמשך חזרה בה "אז זה מה שאמור הפרמידיק" (עמ' 44 שורות 1-2).

לדבריה "הוא לא התקשר למד"א אמא שלו התקשרה, ולא הימי איתם למעלה. שנייהם חיוו הבנתי" (עמ' 45, שורה 20).

כשהוטח בה שהמתلون הוא זה שהתקשר למד"א ואין היגיון שיעשה זאת אם מה שהיא מספרת זה מה שקרה והוא מתביש שהדברים יחשפו והשיבה "כפי שאני מכירה את מה שהיא, ואני מתארת לעצמי שרצץ לשם, אמא שלו אישת שנכנסת לחץ בתחום שנייה, ופתחה התקשרו, ראו דם מתחילה לחיגג, או הוא התקשר, אני רואה את התמונה הזאת. והוא הצטער על כל רגע. הוא אמר את זה וזה כתוב במכtab" (עמ' 45, שורות 23-25).

הסבירה להחלטת המתلون לבסוף לבית אמו ולהזמין אմבולנס:

"ת. כי הוא דואך (טיפש). דיברתי ברוסית עם החוקר.

ש. זה שהוא מdead מdad זה נראה לך טיפשות?

ת. לא ראייתי דימום שהוא ברוח נתחיל מזה.

...

ת. נשיכות זה נשיכות, זה לא דקירה" (עמ' 48 שורה 20 עד עמ' 49 שורה 2).

על המנייע של המתلون לשקר ספירה "מה האינטראס שלו לשקר? המשפחה שלו, הבן שלהם יצא כל מה שצף היום, כי המשפחה מכובדת בפתח תקווה. והכל כדי להונן על עצמו, נכון. זה המשפט שיצא לו מהפה מבלי לחשוב" (עמ' 45, שורות 11-10).

נשאלת מדוע שיתلون אם זה מוביל להצפה של הדברים, כי חיו היפכו לפומביים והשיבה "לא יכול. כי אם הייתה שיחה לאmbolans והם מזמינים אוטומטי משטרה, יש תיק וכתב מכתב ופנה לעוזד ורצה שיסגרו את התקיק, והוא רצתה שנפתחו בינו, ואף אחד לא הקשיב לי. אמא שלו ידעה על הבעייה, ידעה שיש לנו בעיה, בפעם אחרונה שישבתי חצי שנה לפני האירוע, ובכיתוי אמרתי לה שאין לנו יחסים, והוא אמרה לי מה את רצתה לבגוז בבן שלי תתרגלי זה מה שיש" (עמ' 45 שורות 15-18).

הווטח בה שהמתلون הסביר לגבי כתיבת המכתב (נ/1), כי רצתה לעזור לה לצאת מהמעצר, וכי בעודתו בבית המשפט לא הצטער על כך שהתקשר למד"א או על הגשת התלוונה והשיבה "לגביו המכתב, זה לא בשבייל להוציאו אותו ממעצר כי הייתה עד 18.5 והכתב היה אחרי כמה חודשים, לא שייך בכלל, אין מילה על שחזור. דבר שני, לגבי העדות שהיא כאן בבית המשפט, הוא לא יכול לומר זאת בפעם האחרון, יכול להיות שהמצב שנוצר בינו, זה סוג של עכשוו נקמה, כי הוא חייב לי ים של כסף טבעי אותו לבדוק לפניו יומיים המשפט, תביעה על 80,000 ₪ בטח שלא יגיד דבר, זה הפך כל מה שכתב במכtab. ושמעתה והבנתי את זה. אני לחתמי בשבייל הלוואות. כדי לעזור לו לשלם מזונות" (עמ' 46 שורות 6-1). בהמשך הוסיפה, כי היא יודעת שהמתلون קיבל את כתב התביעה בעת מסירת עדותו בבית המשפט (עמ' 46, שורות 17-27).

חקירת הנאשםת במשטרת מיום 15.5.16 (ת/6)

لمתלוון יש קושי בקיום יחסיו מין והairoע היה חלק ממשחק מקדים בהסכמה המתלוון. יש להם קופסה עם משחקים הכלולת סכינים ואזיקים. זו לא פעם ראשונה שפצעה את המתלוון בסכין חלק ממשחק מקדים. המתלוון מתביש לספר את האמת, ואני מבינה למה אמר שדקרה אותו (שורות 16-7). היא שתתה 3 בירות (shore 18). היא חסמה את דרכו של המתלוון במטבח, דחפה אותו והוא אוטה וקיללו אחד את השני כחלק מהמשחק המקדים (shore 29-25).

לדבריה, לא דקרה אותו, הסcin הייתה לה ביד והוא נתן לה לשחק עם הסcin ולגעת בו בחזה ולכן **פצעה אותו בגין "בקטנה.... כמו תמיד, בעבר זה כן היה מצליח, אולי הפעם זה היה קצר חזק יותר אך ניסיתי הכל כמו תמיד, בעבר זה תמיד היה נגמר לא רע בכלל והפעם זה נגמר ככה"** (shore 25-32).

עוד הוסיף ש"כל זה היה ממשחק מקדים על מנת לעורר את התשוקה המינית שלו, כשאנו משחקים אנו אומרים אחד לשני כל מיני דברים מעלייבים זהה בכוננה וזה עובד. אני בסקר הכל רציתי סקס ולא רציתי שהוא כמו כל יום ילך לשפט ליד המחשב והייתי עקשנית יותר וכנראה הפעם זה יעיצבן אותו" (shore 44-45).

"ש: אז אולי פשוט נסחפת ומהמשחק יצא משליטהך ולכן גם דקרת אותו?

ת: מגיע לי קצר סקס שלא ראיתי אותו כבר חודשים, חשבתי שיש לי זכות וכך רציתי לדרשו ממנו את הסקס וכך שאמרתי בעבר זה עבד" (shore 46-49).

לטענה זו הדרך היחידה שיקרה משהו בינם "פעם בכמה חודשים" (shore 75-76).

כששאלה מדוע הזמן אמבולנס אם זה היה משחק מקדים השיבה "**כי הוא טיפש**" (shore 62-61).

לסיכום הראיות

נתתי אמון מלא בגרסת המתלוון, אשר לא הפריז ולא ביקש להשחר פניה של הנאשמה. הוא סיפר על הנסיבות בהן דקרה אותו הנאשמה בגבו. עדותה של אמו של המתלוון יש בה לתמוך בגרסתו, כי נכנס לביתה מבוהל והזעיק אמבולנס. גרסתו של המתלוון כפי שנמסרה לשוטר בזירת האירוע, הודעתו במשטרת וזו בבית המשפט הייתה עקבית.

עוד שוכנעתי בהסבירו של המתלוון, כי המכתב שכותב, נ/1, שבו ביקש לבטל ההליכים הפליליים כנגד הנאשמת נועד לשיער לה והוא משקף את גרסתה לאירוע, אך הוא עומד על דעתו, כי לאירוע בכתב האישום לא היה כל קשר לקיים יחסיו מין או המשחק המקדים לו.

מנגד, לא נתתי אמון בגרסת המתלוונת בה מצאתי מספר חורים שאינם ניתנים ליישוב.

ראשית, בעדותה במשטרת הסבירה הנאשמת, שרצה להקים יחסי מין עם המתלוון, כי היה זה יום הולדתה וזוכה, ולא רצתה שהוא יLOUR לשפט ליד המחשב ולכן **"הייתי עקשנית יותר וכנראה הפעם זה יעיצבן אותו"**.

שנית, הנאשמת הודהה בבית המשפט, כי חרף העדר שיטוף פעולה מצד המתלוון היא המשיכה ללחוץ עליו, תחילתה בקללות, אחר כך בדחיפות ולבסוף השתמשה בסcin, זאת במטרה לעורר אותו מינית. הנאשמת הודהה, כי במעשהיה הייתה "נדינית" ו"עלוקה" ולא הרpta מהמתלוון.

שלישית, הנואשת לא מסרה גרסה אחידה לגבי השימוש של בני הזוג בחפצים במסגרת האקט המיני או המשחק המקדמים לו. היא אישרה את דברי המתalon, כי רק בחו"ל נהגו בחו"מ מין שהגדירו כ"פרועים", הם הביאו עם ארצתם את קופסת הצעזועים אך לא עשו בה שימוש בארץ מחשש המתalon שהדבר יווודע למשפחה. בהמשך חזרה בה וטענה, כי הכוונה הייתה שלא עשו שימוש עם אנשים אחרים אך בין המתalon כן עשו שימוש בתכולת הקופסה.

רביעית, המתalon נתן אישרה כי לא רבו ביום האירוע ועל כן לא הייתה סיבה שיברחת המתalon לבית אמו להזעיק עזירה.

חמישית, הנואשת סתרה את העדויות בתיק בנוגע לצריכת האלכוהול על ידה. היא הכחישה את גרסת המתalon בעניין ואף את גרסתם של השוטר בורגר ואמו של המתalon שהעידו שנדרף ממנה ריח של אלכוהול. לראשונה טענה בבית המשפט, כי המתalon היה משכר אותה באלכוהול כדי שתתפרק לאלים, כי היה בדבר לעורר אותו מינית וזאת שהותחו בה דברי המתalon, כי עת היא צורכת אלכוהול היא הופכת לאלים.

ששית, הנואשת סתרה את עדותם של השוטר בורגר בגין לחסוך לשיתוף הפעולה שלה בזירת האירוע.

שביעית, הנואשת סתרה את עדותם של הפרמדיק וטענה שהמתalon הוכרה לקבל טיפול רפואי ולהתפנות לבית החולים אף בהמשך נאותה לחזור בה ולאשר דבריו.

שמינית, אף שטענה בעדותה, כי המנע לעודתו השקרית של המתalon היא העובה שהגישה כנגדו תביעה אזרחית בגין כספים שחייב לו וידוע לה שקיביל את התביעה בסיכון למועד עדותם בבית המשפט הדבר לא הוטח בו במהלך עדותם. גרסתה הקודמת הייתה שהמנע לגורסה השקרית של המתalon היא חששו שחי המין שלהם וקשיו בנושא יחשפו בפני משפחתו.

תשיעית, אף שטענה הנואשת שהיא סיפה לאמו של המתalon, כי הוא סובל מבעיה בעוררות המינית, ואף שזו העידה בבית המשפט הדבר לא הוטח בה ומילא לא ביקשה הנואשת להוכיח בכך את קיומה של הבעיה המינית הנטענת אף שמדובר רק בבריאותו יש תיעוד רפואי לכך.

סוף דבר

מעודות המתalon ברור שלא ניתנה הסכמתו למעשה של הנואשת. מצאתי מספר חיזוקים לגורסת המתalon; בritchתו מהבית ופנויותו לעזרת אמו דבר המחזק שמדובר בתקיפה ולא במשחק מקדים לפני אקט מיני; הזמנת האמבולנס ורצומו בקבלת טיפול רפואי; העובה שבני הזוג לא רבו; יחסיהם של בני הזוג תקינים וכן אין למATALON כל מניע להעליל על הנואשת; אמו של המתalon דיברה בשבחה של הנואשת וגם המתalon לא ניסה להכחישה ואין סיבה שירצה ברעתה.

גם לשיטתה של הנואשת לא דובר בפגיעה במהלך אקט אחר המתalon וניסתה לשכנען לקחת חלק בדבר, כי רצתה לקיים יחסי מין לכבוד יום הולדתה כאשר גם לדבריה ברור שהמתalon לא שיתף פעולה והיא נהגה בדרכים שונות כאשר העלה את מפלס האלים, תחילת קללות ודוחיפות ואח"כ בפגיעה בסיכון. גם אם קיבל דבריה, כי ניסתה לגרות את המתalon הרי ברור מדבריה שלה שהמתalon לא שיתף פעולה ולא נתן הסכמתו בשום דרך לפגעה ובוודאי לא בסיכון. לדברי המתalon הוא הדף אותה כדי לצאת מהמטבח כך שהיא ברור שלא היה לו כל עניין بما שעשתה או ניסתה הנואשת לעשות ובהיותו עם הגב אליה היא פגעה בו.

לא שוכנעתי, כי ניתנה הסכמת המתalon או שהיא לנואשת יסוד להניח שיש הסכמה כאמור. היא הבירה שרצה בקיום

יחסיו מין לכבוד יום הולדתיה וסבירה שבמушיה קלילות וڌחיפות ולבסוף גם הדקירה בסיכון היא תגרה מינית את המתלוון.

גם בהינתן יחסיו מין המלאוים באלים, כמו נשיקות וה캐ה על היישן, אין פירוש הדבר שאלימות אחרת שהפעילה הנאשמת, כמו הדקירה בענייננו, אשר לא הייתה בהסכמה של המתלוון מותרת היא.

בנסיבות אלה לא מצאתי לקבל הטענה, כי לו ביקשה הנאשمت לדקור את המתלוון, בהעדר שיתוף פעולה או התגוננות מצדיו היה מצופה לתוכאה חמורה מהדקירה.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת, כי הוכחה אשמה של הנאשמת מעבר לספק סביר ועל כן אני מרשיעה אותה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש.

ניתנה היום, י"ג סיון תשע"ז, 07יוני 2017, במעמד הצדדים